

El verb λανθάνω, l'arrel del qual

- té els infixos nasals -v- i -av- en el tema de present: 1a sg pres IND λα-v-θ-άv-ω (tema de present λανθαν-)
- no té cap infix en el tema de aorist (temàtic): 1a sg aor IND ἔ-λαθ-ο-v (tema d'aorist λαθ-)

o bé significa *estar ocult*:

- Oί στρατιῶται ἐλάνθανον. *El soldats estaven amagats.*
- Oί στρατιῶται ἔλαθον. *Els soldats van estar amagats. > El soldats es van mantenir amagats.*

o bé afegeix la idea d'ocultació o secret a l'acció verbal desenvolupada pel seu subjecte, que en realitat no ve designada pel verb λανθάνω, sinó per un participi (participi predicatiu referit al subjecte),

de manera que en català i en castellà

- s'ha de posar en el mateix temps del verb λανθάνω la idea verbal expressada pel participi
- s'ha de traduir per un adverbi o expressió adverbial la idea de secret o ocultació que implica el verb λανθάνω:

- Oί στρατιῶται ἔλαθον ἀπελθόντες
no s'ha de traduir *Els soldats van estar ocults marxant*
sinó que s'ha d'entendre *Els soldats van marxar d'amagat / ocultament*

Si es vol indicar per a qui resulta oculta l'acció (és a dir, per a qui passa desapercebuda) , * aquesta persona s'expressa en cas acusatiu:

- Oί στρατιῶται τοὺς πολεμίους ἔλαθον ἀπελθόντες
Els soldats van marxar d'amagat als [seus] enemics
Els soldats van marxar desapercebudament als [seus] enemics
Els soldats van marxar sense que els seus enemics se n'adonessin
(i no per casulitat, sinó perquè tenien la voluntat de passar desapercebuts)

- * Compareu Oί πολέμιοι ἀποδράντες ἔλαθον.¹
Els enemics van fugir d'amagat / ocultament / en secret / desapercebudament
amb Oί πολέμιοι ἀποδράντες τοὺς πολίτας ἔλαθον.
Els enemics van fugir d'amagat als ciutadans.
Els enemics van fugir passant desapercebuts als ciutadans.
> *Els enemics van fugir sense que els ciutadans se n'adonessin.*

¹ ἀποδράντες (= ἀπο·δρά·ντ-ες): nom pl m del PART aor de ἀποδιδράσκω (=ἀπο·δι·δρά·σ-κω);
1a sg aor IND ἀπέδραν (= ἀπ(ο)·έ·δρα·ν, [aorist atemàtic])

Aquest tipus de construcció (o de manera de traduir) també es dóna amb els verbs

τυγχάνω (τυ-γ-χ-αν- / τυχ-) que implica la idea que l'acció verbal designada pel participi s'acompleix *per contingència*, és a dir, perquè

es dóna el cas
es dóna la casualitat
es dóna la circumstància
 ...

φαίνομαι (en veu mitjana) que implica la idea que l'acció verbal designada pel participi és manifesta o evident

φθάνω que implica la idea que l'acció verbal designada pel participi es fa amb anticipació sobre una altra o altres persones

- Οἱ παῖδες τὰς μητέρας ἔλαθον πρὸς τὸν λιμένα δραμόντες.
Els nens van córrer cap al port d'amagat a les [seves] mares.
- Οἱ παῖδες ἔτυχον πρὸς τὸν λιμένα τρέχοντες.
Els nens casualment corrien / estaven corrent cap al port.
Es donava el cas que / Es donava la circumstància que / Va resultar que
els nens corrien / estaven corrent cap al port.
- Οἱ παῖδες ἐφαίνοντο πρὸς τὸν λιμένα τρέχοντες.
Els nens evidentment corrien cap al port.
Era evident que els nens corrien cap al port.
- Οἱ παῖδες τοὺς φίλους ἔφθησαν πρὸς τὸν λιμένα δραμόντες.
Els nens van córrer cap al port abans que els [seus] amics.
 < Els nens es van anticipar als [seus] amics corrent / en el fet de córrer cap al port.